

stemt årligt boligprogram, idet man ud fra det hovedsynspunkt, at loven må have en gyldighedsperiode adskillige år frem i tiden, ikke har anset det for rigtigt at opstille usikre skøn for behov og byggemuligheder længere tid fremover. I stedet har man i forslaget åbnet mulighed for, at de programmer, som skal danne grundlag for bevilingsvirksomheden, fastlægges for perioder på 3 år ad gangen, således at såvel ministeriet som de byggende får mulighed for mere langsigtede dispositioner. For de nærmest følgende år vil man sigte imod et boligprogram mindst af samme størrelse som den produktion, det har været muligt at gennemføre i de senere år, nemlig ca. 23 000 lejligheder årligt.

2. Da det må forudses som en mulighed, at der ikke — selv med tilbud om statsgaranti — igennem de eksisterende pengeinstitutter eller finansieringskanaler vil kunne skaffes en tilgang af kapital, som er tilstrækkelig til at opretholde et boligbyggeri af det tilsigtede omfang, er der i forslaget hjemmel til at godkende oprettelsen af et eller flere nye finansieringsinstitutter, der har til formål at yde

sekundære lån til opførelse eller ombygning af beboelsesejendomme. Lånegrænsen er 75 pct., når kaution fra stat eller kommune ikke foreligger. Forslaget åbner mulighed for et samarbejde mellem institutterne med henblik på udstedelse af fælles obligationer.

3. Ved den foreslåede overgang fra statsfinansiering til finansiering over det almindelige kapitalmarked bliver det mere nødvendigt end tidligere at sikre en stabil udvikling på kapitalmarkedet, og det foreslås derfor, at der inden for rammer fastsat på de årlige finanslove tillægges finansministeren bemyndigelse til at foretage opkøb og gensalg af obligationer for at sikre stabile finansieringsvilkår for nybyggeriet.

4. Statslånevirkomheden skal fremtidig kun være subsidier og supplerende i forhold til statsgarantivirkomheden. Da det må forudses, at der kan hengå nogen tid, før statsgarantiorrdningen er indarbejdet og eventuelle nye låneinstitutter etableret, indeholder forslaget en aftrapning af statslånevirkomheden over en 3-årig periode. Aftrapningen tænkes gennemført således:

	Lejligheder i socialt byggeri	Parcelhuse for mindre bemidlede	Erstatn. lejl. ved sanering	Forsøgs- byggeri	Byggeri i særlige områder	I alt
1959-60	4 500	2 500	1 500	1 000	500	10 000
1960-61	4 000	2 000	1 500	1 000	500	9 000
1961-62	3 500	1 500	1 500	1 000	500	8 000
1962-63 og følgende år . .	3 000	1 000	1 500	1 000	500	7 000

Som en særlig overgangsordning er det foreslået, at der kan bevilges 3 500 lejligheder i første halvår af 1959 efter bestemmelserne i den nuværende lovs kapitel V A. Begrundelsen er den, at der som følge af, at et finansårs kapitel V A-bevillinger allerede sendes ud i det foregående finansårs sidste kvartal, er opstået et hul i bevillingsmulighederne, som vil kunne skabe beskæftigelsesmæssige vanskeligheder i første halvår af 1959. Endvidere åbnes efter forslaget mulighed for efter de eksisterende statslåneregler at bevilge statslån til indtil 4 000 lejligheder i socialt byggeri og 2 000 lejligheder i parcelbyggeri i halvåret 1. april til 30. september 1959. I det omfang sidstnævnte bevillingsmulighed udnyttes, nedsættes tallene i aftrapningsordningen tilsvarende.

5. Lånegrænserne såvel for statslånene som for de statsgaranterede lån vil som hidtil afhænge af bygherrekategori, nemlig for socialt byggeri 94 pct.,

for mindrebemidlede parcelbygherrer 90 pct. og for privat byggeri 85 pct. alt under forudsætning af kommunegaranti.

6. Forrentningen af lånene vil komme til at afhænge af markedsvilkårene, hvorimod afdrags-tiden er fastlagt i loven således: Udlejningsbyggeri såvel privat som socialt 45 år og parcel- og rækkehuse til brug for ejeren 30 år.

7. Byggeri for de mindstbemidlede tænkes som nævnt udvidet til 2 000 lejligheder årligt, og tilskudssatserne foreslås ændret således, at staten af tilskuddet på 35 pct. dækker 20 pct., medens kommunen og virksomheden tilsammen dækker 15 pct. Der er ikke i loven angivet noget om, hvorledes kommunen og virksomheden i det enkelte tilfælde fordeler byrderne imellem sig. Der åbnes adgang for ministeren til i ganske særlige tilfælde at forhøje statens del af tilskuddet til 25 pct.